

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Căușeni sediul Central din 22 ianuarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, în cauza penală în privința lui

Juravschi Evgheni xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx, domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.10.2016 - 22.01.2018;

Instanță de apel: 22.02.2018 - 22.03.2018;

Instanță de recurs: 25.06.2018 - 17.10.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Căușeni sediul Central din 22 ianuarie 2018, Juravschi Evgheni a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Juravschi Evgheni la 03 mai 2016, aproximativ la ora 21:00, aflându-se la domiciliul său din xxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, realizându-și scopul agresării fizice și psihice a concubinei sale Osmatescu Alexandra, a inițiat cu aceasta un conflict în cadrul căruia a numit-o cu cuvinte necenzurate, înjosind onoarea și demnitatea ei și a agresat-o fizic aplicându-i o lovitură cu palma în regiunea capului, pricinuindu-i dureri fizice, ca urmare a acțiunilor agresive ale lui Juravschi Evghenii, Osmatescu Alexandra a intrat în bucătăria de vară și realizându-și scopul de sinucidere a băut aproximativ un pahar cu insecticide, ca urmare ultima a fost depistată de sora Osmatescu Iulia care i-a acordat primul ajutor medical, iar a treia zi la 05 mai 2016, aproximativ la ora 10:20 cu ambulanța Osmatescu Alexandra a fost internată în secția de terapie intensivă a IMSP Spitalul raional Căușeni cu diagnoza: intoxicație acută cu insecticide, unde ultima a fost resuscitată.

Ca urmare a acțiunilor agresive ale lui Juravschi Evgheni părții vătămate Osmatescu Alexandra i-au fost pricinuite dureri fizice și suferințe psihice.

3. *Avocatul Pălărie Dumitru în numele inculpatului* a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din

motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale a indicat că, nu este de acord cu concluziile instanței de judecată că frământările sufletești ale victimei legate de imposibilitatea continuării vieții conjugale în permanentă violență fizică, psihologică, spirituală, economică, denigrarea onoarei, demnității, durere fizică, nu vor înceta, iar curmarea acestora este imposibilă deoarece victima nu are un loc de trai, au determinat-o la sinucidere.

Nu a fost dovedită situația de permanentă violență fizică și de altă natură. Victima este de origine din xxxxx, iar casa părintească fiind abandonată și neîngrijită s-a demolat. Osmatescu Alexandra de către Primăria s. Chircăiești este caracterizată negativ, face abuz de băuturi alcoolice, duce un mod amoral și desfrânat de viață.

Inculpatul Juravschi Evgheni de Primăria s. Chircăiești este caracterizat pozitiv, locuiește împreună cu mama sa pensionară care este grav bolnavă și ținută la pat. Din motivul că în sat nu sunt alte rude el este unica persoană care îngrijește de mama sa.

4. Prin decizia Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, acțiunile acestuia corect fiind încadrate în baza art.201¹ alin.(3) lit. b) Cod penal.

La fel, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate se confirmă prin declarațiile părții vătămate Osmatescu Alexandra (f.d.146-147); martorului Osmatescu Iulia (f.d.148-150); procesul-verbal de audiere al martorului decedat Cantaragiu Iurie (f.d.27-28); procesul-verbal de audiere al martorului decedat Damaschina Liubovi (f.d.30); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.05.2016 (f.d.11); raportul de expertiză medico-legală nr.127/D din 21.06.2016 (f.d.43); procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.06.2016 (f.d.41); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 14.06.2016 (f.d.46).

Referitor la motivele invocate în cererea de apel precum că, sentința este nefondată, instanța de apel a menționat că, o astfel de eroare în cauză nu a fost constatată, or sentința este argumentată, inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului în ședința de judecată (f.d.143).

Solicitarea avocatului privind achitarea inculpatului, instanța de apel a respins-o ca nefondată, deoarece probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată indică direct și incontestabil că Juravschi Evgheni a săvârșit infracțiunea incriminată.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a indicat că, prima instanță just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, fiind luate în considerație dispozițiile art.art.61, 75 Cod penal.

5. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului, în temeiul pct.2), 6), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului, apărătorul a invocat că, examinarea cauzei în prima instanță s-a petrecut în absența părții vătămate Osmatescu Alexandra, care conform

datelor din materialele cauzei se caracterizează negativ.

Instanțele nu au luat în considerație că partea vătămată împreună cu sora ei au provocat conflictul din seara de 03 mai 2016, aceste două femei au servit alcool și fiind în stare avansată de ebrietate au sărit la bătaie la Juravschi Evgheni.

Indică recurentul că, nu este demonstrat nici faptul că Juravschi Evgheni ar fi adus special sticla cu insecticide, în scop de a o otrăvi pe concubina sa, Osmatescu Alexandra.

Însăși partea vătămată a recunoscut că, aflându-se în stare avansată de ebrietate, a băut din acea sticlă adusă de către Juravschi Evgheni, mai mult, după ce Osmatescu Alexandra, din imprudență a băut 100 gr de otravă și fiind atenționat de Osmatescu Iulia, inculpatul nu a permis părții vătămate să bea mai departe din acea sticlă. Acest lucru servește temei pentru a conchide că Juravschi Evgheni nu a efectuat nici o acțiune în scopul otrăvirii părții vătămate.

Prima instanță a luat în considerație declarațiile părții vătămate, care este concubina inculpatului, precum că ultimul a maltratat-o anterior, însă la materialele dosarului lipsesc probe în confirmarea acestor momente.

Instanțele de fond au pus accent mai mult pe faptul că Juravschi Evgheni poartă vina că nu a chemat ambulanța după ce Osmatescu Alexandra a folosit o parte din cantitatea de otravă, fapt ce nu corespunde adevărului, or, din materialele cauzei reiese, că el nici nu a văzut când partea vătămată a consumat insecticidele.

Din momentul când Osmatescu Iulia i-a comunicat că partea vătămată dorește să bea insecticide, a lovit-o peste mână pentru a înceta consumarea, iar faptul că Osmatescu Alexandra a povestit medicului că a vrut să se sinucidă din cauza lui Juravschi Evgheni, nu poate fi luată în considerație.

Apărarea, consideră că în asemenea caz acțiunile inculpatului pot fi calificate într-o altă normă penală, dar nu în baza art.201¹ alin.(3) Cod penal.

La pronunțarea sentinței, instanțele nu au luat în calcul că inculpatul nu poartă vinovăție pe comportamentul amoral al victimei (e agresivă, frecvent folosește băuturi alcoolice, se caracterizează negativ în satul unde locuiește), anterior nu a fost condamnat, fără antecedente penale.

6. Asupra recursului declarat, a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat, a apreciat și s-a pronunțat pe fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeiuri pentru recurs stipulate art.427 alin.(1) pct.2), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a

repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33 Cod de procedură penală și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Recurentul nu a indicat contrar cărei legi a fost compusă instanța sau care prevederi au fost încălcate la compunerea sau schimbarea instanței, ori incompatibilitatea judecătorului și în care normă urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului. Poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, Colegiul penal reține că recurentul își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul temeiului prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, exprimându-și dezacordul cu soluția instanțelor de fond privind condamnarea inculpatului în baza art.201¹ alin.(3) lit. b) Cod penal.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

Or, instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, Colegiul constată că instanța de apel, contrar celor invocate de recurent, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Juravschi Evgheni în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit. b) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

În ce privește criticele formulate de recurent, enunțate la pct.5. al prezentei decizii, prin care susține că inculpatul nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal respinge argumentele recurentului prin care se susține că, nu a fost demonstrat faptul că Juravschi Evgheni ar fi adus special sticla cu insecticide, în scop de a otrăvi partea vătămată și că nu a întreprins careva acțiuni în scopul otrăvirii acesteia, deoarece inculpatului nu i-au fost incriminate astfel de acțiuni.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului înaintat, se evidențiază că recurentul își motivează recursul și prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede, că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică faptul că, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, ori, în fapt și în drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel, deoarece în cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Totodată, instanța de recurs respinge argumentele recurentului precum că, prima instanță a luat în considerație declarațiile părții vătămate, care este concubina inculpatului, precum că ultimul a maltratat-o anterior, însă la materialele dosarului lipsesc probe în confirmarea acestor momente și că, din momentul când Osmatescu Iulia i-a comunicat că partea vătămată dorește să bea insecticide, a lovit-o peste mână pentru a înceta consumarea, iar faptul că Osmatescu Alexandra a povestit medicului că a vrut să se sinucidă din cauza lui Juravschi Evgheni, nu poate fi luat în considerație, deoarece sunt afirmațiile sânt declarative.

Cu referire la argumentele avocatului că, instanțele de fond au pus accent mai mult pe faptul că Juravschi Evgheni poartă vina că nu a chemat ambulanța după ce Osmatescu Alexandra a folosit o parte din cantitatea de otravă, fapt care nu corespunde adevărului, or din materialele cauzei reiese, că el nici nu a văzut când partea a consumat insecticidele, Colegiul penal ține să menționeze că instanțele de fond au indicat că acesta fapt a fost confirmat de martorul Osmatescu Iulia.

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, nefiind încălcate

prevederile art.art.5, 6 § 1, 13 CțEDO, că instanța s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apel, iar hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, în cauza penală în privința lui *Juravschi Evgheni xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 noiembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac